

Aktuális:

Megállapodás a MIG-29-esekről

Nagyon elkel már a Magyar Honvédségnek az egykori Szovjetunió adósságtörlesztése fejében az a nyolcszázmillió dollár értékű repülőgép és haditechnikai alkatrész, lőszer, amelyet az Orosz Föderáció szállít egy korábban összeállított igénylista alapján.

Igaz a magyar fél eredetileg SZ-300-as rakéta-elhárító rendszert szeretett volna behozni, ám erről orosz partnere nem volt hajlandó tárgyalni. A huszonkét MIG-29-es harci repülővel és a hat kétüléses gyakorló géppel is jól járunk, mert a magyar légiflotta gépeinek egy része megérett a selejtezésre.

Az orosz féllel napokon belül megkötendő kereskedelmi megállapodás keretében hamarosan magyar pilóták utaznak Oroszországba három és fél hónapos átképzésre, melyen elsajátítják az új gépek kezelését. A partner egészen az ukrán-magyar határig szállítja a listán szereplő eszközöket, és a költségek csak magyar földön terhelik a tárcát. Az eszközök jelentős része még az idén megérkezik. A gépek vadonatújok, garanciával jutnak birtokunkba.

Az adósságból fennmaradó további kilencszázmillió dollár kiegyenlítésének módja és időpontja egyelőre ismeretlen, de az bizonyos, hogy nem a honvédség céljait fogja szolgálni. A tényekhez tartozik, hogy a volt szocialista országok közül egyedül hazánknak sikerült eddig megállapodást kötnie az Orosz Föderációval az adósságtörlesztésre, és ezt mindenképpen méltányolni kell, annál is inkább, mert Ausztria kivételével környezetünk rendelkezik hasonló elfogó vadászrepülőekkel.

A magyar kormány egyik legjelentősebb külpolitikai sikere, hogy a szovjet féllel sikerült elismertetnie a Szovjetunió tartozását Magyarországgal szemben mintegy 2 milliárd dollár értékben. Ha ez nem történt volna meg, ezeket a gépeket nyolcszázmillió dollár kifizetése ellenében kaptuk volna meg.

Sajnos nem mindenki a magyar érdekeket tartja szembe előtt. Emlékezzünk csak Thürmer Gyulára és elvtársaira, akik az örömtől repesve üdvözölték az 1991-es moszkvai puccsot és fejükben azt fontolgatták, hogy talán elérkezett végre az ő idejük is. Úgy remélték, hogy a kommunista hatalomátvétel sikere után az orosz elvtársak őket bízzák meg Magyarország vezetésével és a szocializmus ismételt Magyarországra kényszerítésével. Thürmer elvtársnak ajánlunk egy utazást Kubába, ahol jelenleg is meggyőződhet a szocializmus "elöneyeiről".

A legnagyobb ünnep

Azt hiszem, számomra ez a nap jelenti életem legnagyobb ünnepét. Sívárogova gondoltam mindig arra, hogy egyszer majd ránk köszönt, de őszintén bevallom: nem nagyon reménykedtem abban, hogy már az én életemben valósággá válik. Csak mint álom lebegett előttem. De abban mindig hittem, hogy gyermekeim megérik majd. Egyszer... És hogy ők boldogok lesznek. S ez vigaszt adott a számomra...

Az Úristen kegyelmének tartom, hogy végül is ránk virradt ez a nap. Szeretném, ha a fiatalabb generáció is érezné ezt. Mert sajnos azok akik nem éltek a háború előtt, s akiket ez a múlt rendszer nevelt, el sem tudják képzelni, mit jelenthet a fejlődés, a gyarapodás, az önbizalom, a hit szempontjából a különbség egy szabad és egy megszállott ország között. Csak mi tudtuk ezt, az idősebb generáció, hogy az ilyen körülmények mennyire befolyásolják életünket. Kedvünket. Hozzáállásunkat. Sokat beszéltek nekünk arról, hogy milyenek vagyunk, csak azért, hogy elvegyék önbizalmunkat, lehorgasztott fejjel kellett járnunk. Mindennek most egyszerre vége szakadt. Ennél nagyobb jótéteményt nem kaphat ez a nemzet.

Az ígát leveszik a nyakunkról, de a nyoma ott marad, sokáig érezzük. Csak szét kell néznünk. Valamikor szétrombolták a megszállott nemzet várait, erődítményeit, s hagyták itt romokban az országot a megszállók, hogy ne tudjon többé talpra állni. Most nincsenek lerombolt váraink, de az örökség, ami itt maradt a megszállók nyomában, most is elszomorító: pusztuló természet, mérgezett talaj... De remélem, a sebek begyógyulnak, örüljünk hát a nemzet függetlenségének, ünnepeljük e nagy napot...

Makovecz Imre
építésszámológ

A SZOVJET CSAPATOK KIVONULÁSÁ-
NAK ÖRÖMÜNNEPÉRE!

A SZABADSÁG NAPJA!

*Ázsia véres csizmái alól
virágot csókolt a napsugár,
Nyugatról kelt a szabadság napja,
és áldott fényével im napkeletre szállt!*

*Hol rabnépek siratták némán sorsukat,
csörrennek a szolgaság láncai,
Nyugatról ébredt a virradat,
megvalósulhatnak a népek vágyai!*

*Hol sirtak az árvák, s özvegyek,
némaságukban beszélnek,
az égre leső atom töltetek,
és moccan a láb, – a nagy véres csizmatapl!*

*Végre szabadon sarjad a fű s a virág,
az eltaposott is lám újra hajt,
fellelégezhet a nap, a világ!*

*Te is szabad vagy szép Hazám,
de nagy árat kellett érte fizetned,
béklyód ami kezeden volt,
véres sebbel lehetett csak levenned!*

*Okulásként a jövődre, ezt
soha, soha el nem szabad feledned!*

**A közelmúltunk felszabadulását,
szabadság napját ábrázoltam:**

Völgyi József
Inota

Az elmúlt 2-3 esztendőben rendkívüli gyorsasággal peregtek a világpolitikai események. Olyan horderejű változásokra került sor hónapok leforgása alatt, amelynek korábban évtizedek alatt sem játszódtak le. Nemcsak Kelet-Európa, nemcsak a Balkán-félsziget, hanem az egész világ Argentínától Koreáig, Dél-Afrikától Franciaországig átalakulóban van. Kezd kirajzolódni egy olyan új világrend, amelyben az ENSZ-nek, a Biztonsági Tanácsnak és a nemzetközi együttműködésre épülő szervezeteknek egyre döntőbb szerep jut. Az anakronisztikus birodalmak kora lejárt és tanui lehetünk az eltűntnek hitt, feledésbe merült, vagy napjainkban felszabadult kis népek újjászületésének, – sőt néha talán túlzott – nemzeti öntudatra ébredéseinek.

Magyarország – bármennyire is kezdjük elfeledni – ezekben az években nyerte vissza önállóságát, és kezdte el első bizonytalan lépteit megtenni a demokrácia és a piacgazdaság felé. Hosszú és rögös út lesz: a volt NDK területére évente ötvenmilliárd dollár áramlik nyugatról, mégis több mint négymillió az állástalanok száma! Hacsak ezt az egy adatot vesszük is figyelembe akkor is érezkelhetjük azt, hogy milyen szakadék alakult ki – nem három év alatt! – nyugat és kelet között. Ennek tükrében kell véleményt alkotnunk a magyarországi átalakulási folyamatról és a még mindig előtűnk levő nehézségekről. Higgye el a Kedves Olvasó, ha nem roppant volna össze a szovjet gazdasági-politikai rendszer, akkor még mindig Magyarországon lennének, de akkor se 3,60 lenne a kenyér és 5 Ft a tej. Már náluk se annyi..., ha lehetne kapni!

PALOTAI FÓRUM

Felelős kiadó: MDF HELYI SZERVEZETE – Várpalota, Mátyás k. u. 3.
Készült 5000 példányban a KING Print nyomdában, Tel.: (88) 372-243